

COVER STORY

Apocalipsa, după economiști

Iar dacă natura ne dă deja temeuri de spaimă, analiștii economici pun și ei paie pe foc. Poreclit „Doctor Apocalipsă” pentru că a prezis criza din 2007-2008, Nouriel Roubini profetește acum „furtuna perfectă”, rezultată din combinația dintre recesiunea din zona euro, creșterea economică slabă în SUA și oboseala Chinei, principalul motiv de îngrijorare fiind scăderea prețurilor din sectorul imobiliar. Paul Krugman, laureat al Premiului Nobel pentru Economic în 2008, susține că economia mondială a intrat deja într-o fază de depresiune (etapă a ciclului economic posteroară crizei, în care producția se menține la un nivel scăzut, mărfurile se vând greu și la prețuri mici, în condițiile în care rămâne coborâtă și puterea de cumpărare a populației - n.r.) și că trebuie să ne așteptăm la alți ani de șomaj ridicat și strângere a curelei. „Măsurile de austeritate impuse acum în Europa, SUA și așa mai departe reprezintă un pact sinucigaș

pentru economii”, consideră și Joseph Stigliz, laureat al Premiului Nobel pentru Economic în 2001. De aceea, și el crede că recesiunea este mai mult ca sigură, iar trei țări europene – Spania, Italia și Olanda- au anunțat deja intrarea în această fază dureroasă. Iar dacă directorul FMI, Christine Lagarde, încă mizează pe revitalizarea euro, o cincime dintre economiștii intervievați de BBC online anticipează că zona euro nu va rezista în actuala “formație” de 17 membri, în timp ce majoritatea consideră că sunt șanse de până la 40% ca zona euro să colapseze.

Înapoi la drahmă, peseta, marcă?

Marea problemă a europenilor este că piesele de domino încep să se cлатine una după alta și chiar e imposibil de prevăzut care va cădea prima și ce efect va declanșa. Forintul s-a depreciat la un nou minim istoric față de euro, fapt ce a determinat guvernul să ceară de urgență ajutor Fondului Monetar Internațional pentru a ieși din criză. Asta după

ce Ungaria, primul stat UE care a apelat la ajutorul FMI în urma crizei din 2008, întrerupsese în 2010 acel acord și refuzase încheierea unei noi înțelegeri cu instituțiile internaționale. La rândul său, Grecia va fi nevoită să părăsească zona euro dacă nu va reuși să obțină noul acord de finanțare internațională, de 130 miliarde euro, a declarat purtătorul de cuvânt al Guvernului elen. Cabinetul Papademos are următoarea scadență în martie, riscând intrarea în insolvență dacă nu obține între timp un împrumut extern. Însă oficialii greci au avertizat că revenirea la drahmă ar însemna “iadul” pentru țară. Întoarcerea la monedele naționale nu este văzută totuși de toată lumea drept o nenorocire. Orașul Mugaros, de pe coasta de nord a Spaniei, s-a întors din martie trecut la peseta, în încercarea de a stimula economia afectată de criză. Ideea a prins, astfel că de câteva săptămâni, și în orașelul Salvaterra de Mino totul se calculează în peseta, informează El Nuevo Herald. În urma unui recent sondaj, 70% dintre spanioli au declarat că în deceniul său de activitate, moneda euro nu a “adus nimic bun”. Țara lor are o rată a șomajului de 23%, un sistem bancar care creditează cu greu economia și un deficit bugetar de peste două ori mai mare decât limita de 3% din PIB reglementată la nivelul UE. Nici Germania, principalul motor al Uniunii și al euro, nu se simte grozav, aproape jumătate din populație dorindu-și revenirea la moneda națională (circa 13 miliarde de mărci sunt încă în circulație, așa că mulți comercianți mai acceptă plata cu ele). Financial Times Germania și-a tipărit pe prima pagină prețul în mărci, respectiv 4,11 DM, alături de cel în euro între

